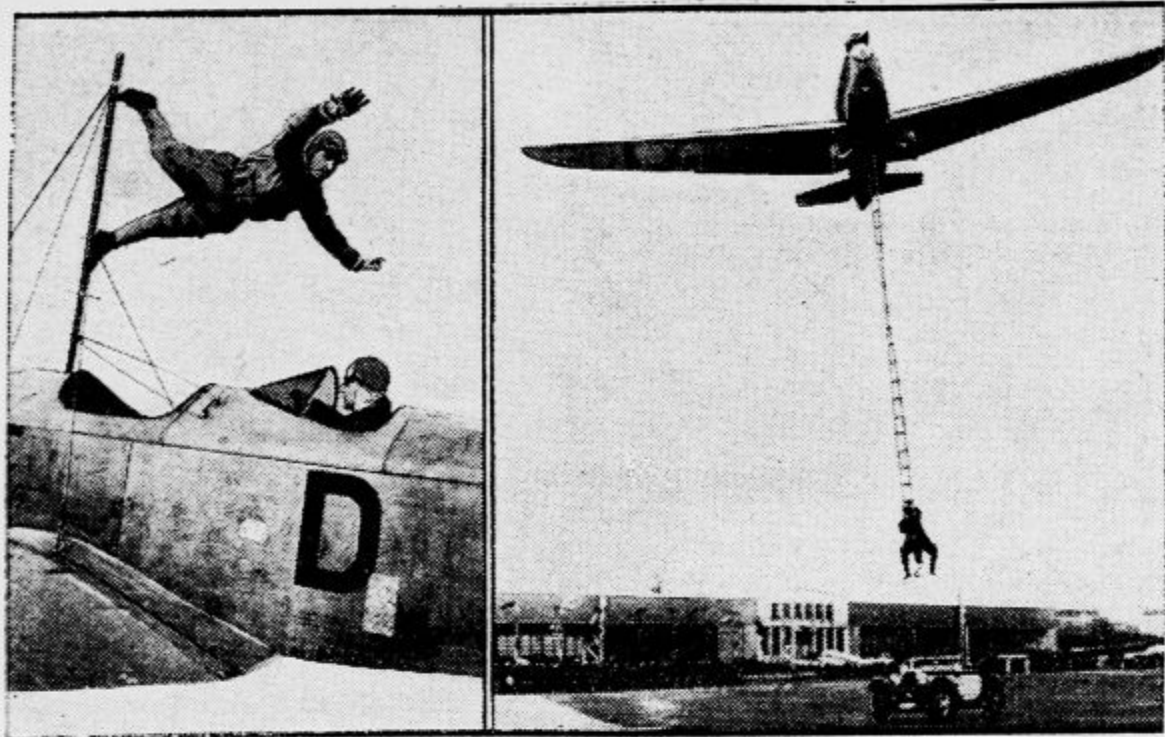

Iz življenja in sveta

Vratolomne vaje na letalu

Nemški akrobat Schindler proizvaja drzne vaje na letalu v zraku o priliki nemškega letalskega dneva. Levo: Telovadba na navpičnem drogu. Desno: Prestop z drvečega avtomobila na letalo po lestvici iz vrvi.

Dogodivščine švedske kraljice Kristine v Rimu

Živahna kraljica in nje razuzdano spremstvo — Kraljica oblega s topovi palačo kardinala Medici — Samolastna smrtna obsodba markiza Moldaneschija — Konec duhovite spokornice

O priliki nedavne smrti švedske kraljice Viktorije v Rimu so se zgodile spomnili neke druge srednjeveške švedske kraljice, ki je zaključila svoje življenje v večnem mestu. Bila je to v svojem času znamenita kraljica Kristina Avgusta, hči Gustava Adolfa II., žena globoke naobrazbe ali nebrzdane bohemске prirode. Vlada na Švedskem je nastopila kot šestletna deklica in je kraljevala od leta 1632. do 1654. Zadnjih deset let je vladala samostojno, ali kraljevanje je ni veselilo, zato se je odpovedala prestolu in odpotovala na jug. Prepotovala je Srednjo Evropo ter se naselila v Rimu, kjer je prestopila v katoliško vero.

Njeno življenje v papeški prestolnici je zanimiva slika tedanjih kulturnih in нравnih prilik katoliškega verskega središča po tridesetletni vojni. Papeži so se na vso moč trudili, da vrnejo Rimu prejšnji pomen središča vsega krščanstva in prestop kraljice Kristine je bil eden izmed uspehov tega prizadevanja.

Žrtve požara v rumunski cerkvi

V rumunski cerkvi župnika Costesci je na veliki petek med pasijonskimi molitvami nastal požar, ki je zahteval 110 človeških žrtev, po večini žensk in otrok. Cerkev je bila lesena in ogenj se je razširil z bliskovito brzino. V splošni zmešnjavi in grozi je vse drlo proti izhodu ter tako povečalo nesrečo. Rešila se je komaj četrina ljudi in še od teh je kakih 40 težko ranjenih. Slika nam prikazuje strahovito vrsto mrtličev izkopanih izpod razvalin cerkve.

O spodobnem vedenju

Za podnajemnike.

Podnajemnik se loči v mebliranega gospoda in meblirano damo. Prvim dajejo prednost gospodinje med štiridesetimi in šestdesetimi letom, drugim pa one preko šestdesetih let. Sami pa sebi umevno, da mora podnajemnik imeti svoj poklic. Sicer bi se mu komaj posrečilo, da bi postal podnajemnik. Poklic naj bo takšen, da bo ostavil podnajemnik stanovanje okrog 8. zjutraj, da se bo vrnil okoli 9. zvečer in se kmalu spravil v posteljo. To seveda sam. Podnajemnik naj ne kadi, ker to maže zastore.

Prijateljke seveda ne sme imeti, pa tudi ne sestre ali drugačne sumljive ženske sorodnice. Najboljše bo, če je sirota, ki živi sama na svetu.

Če uporablja gospodinja njegovo sobo čez dan za svoje kavne družbe, naj se tega veseli in naj ne moti razpoloženja s tem, da bi se vračal prezgodaj domov.

Kopalnico naj uporablja kvečjemu enkrat v tednu. Če živi solidno, mu več tudi ni treba!

Gospodinja, vratarico, gospodinjinoga sina in gospodinjinoga prijatelja naj ob vsakem srečanju spodobno pozdravi. Za

rojstni dan, ob praznikih, ob nedeljah naj se gospodinje spomni s kakšnim šopkom.

Če se je gospodinja po dolgem trudu posrečilo najti poleg luči, kurjave, postrežbe, kopalnice, plina, uporabe balkona, telefona in vode še kakšne malenkosti, ki jih je plačati posebe, tedaj naj podnajemnik ta trud prizna in naj plača brez obotavljanja.

Posteljno perilo, brisače in klosetni papir naj si omisli sam.

Nikoli naj se ne da klicati. Če se to že zgodi, naj se lepo oprusti. Podnajemnik si mora biti svest, da je gospodinja videla že lepše dni in da je prava žalost, če mora tuj človek stanovati v lepi sobi, in da se ta žalost ne da nikoli poravnati z denarjem in da lahko hvali Boga, da sme stanovati pri tako odlični družini, ki si tega ni zaslužila; tostvarna pojasnila poslušaj vsako krat z zanimanjem in skromno in vsako krat naj prosi za odpustanje. Najboljše je, če najme sobo, jo plača za celo leto naprej in se poda potem na dvanaestmesečno potovanje. V tem slučaju bi skoraj lahko jamčili, da bo njegovo podnajemniško razmerje poteklo brez posebnih trenj.

Za kadilce.

Vsak kadilec naj bi si osvojil pred vsem to spoznanje: Nikotin ni škodljiv.

njenega spreobrnjenja, tako jo je zdaj rotli, naj se za božjo voljo izseli iz Rima. Odpotovala je v Francijo, kjer pa si je dovolila zopet stvari, ki so bile samim Francozom le preveč svobodne. V svojem spremstvu je imela markiza Moldaneschija, ki je bil obenem njen ljubimec. Ko se je uverila o njegovih sleparstvih in nezvestobah, je v Fontainebleauju sklicala posebno sodišče, ki je obsodilo italijanskega markiza na smrt in kraljicini sluge so ga v kleti zadušili.

Tiste čase je bilo kraljem kaj takega dovoljeno in francoske oblasti se niso brigale za čine tujih suverenov. Kmalu po tem umoru je kraljica posetila francosko akademijo, ki je ravno razpravljala o francoskem slovarju. Razprava je bila ravno pri besedi »jeu« (igra) in predavatelj je z ironičnim nasmehom začel svoje poročilo: »Igre knezov so take, da so vseč samo njim samim.« Vse se je ozrlo na kraljico, ki jo je zapustila nje običajna duhaprisotnost, da je zardela in se komaj prisilila do kislega smeha. Takoj na to pa se je dvignila in se kar najvjudnejše poslovila od ačenjakov. Povedila pa se je še isti dan tudi od Pariza.

Po daljših blodnjah in po kratkem bivanju v domovini se je vrnila v Rim in je tam 19. aprila l. 1669. umrla. Z velikimi častmi so jo pokopali v cerkvi sv. Petra.

Jabolko ne pade daleč od drevesa
Znameniti angleški nogometni vratar Yates ima 19-mesečnega sinka, ki je navdušen pristaš očetove umetnosti. Mlademu Peterčku je nogomet očividno v krvi

Ali imajo čebele spomin za čas?

Naziranje, da imajo čebele spomin za čas, je zelo razširjeno. Priložnostna opazovanja so pokazala, da obiskujejo čebele ob gotovem času, n. pr. v gotovih dopoldanskih urah, gotove cvetočice. Tako so med drugim ugotovili, da se čebele nekega kraja sicer do enajstih dopoldne obletavale ajdovo cvetice, čeprav sta bila v onj in baiva cvetov vsaj za človeška čutila ves dan enaka. Forel poroča v svoji knjigi o čutnem življenju žuželk, da so čebele, ki so nekoč odkrile sladkarijo na njegovi mizi, vsako jutro redno priletele v obisk ob istem času. In tudi marsikdo drugi je v svojo jezo prišel od enake ugotovitve. Smotrna raziskavanja o tem vprašanju pa so bila izvršena šele v zadnjem času v zoološkem zavodu monakovske univerze, o čemer poroča tedenska revija »Življenje in svet«.

Gozdna semena

SAŠA STARE. Mengeš.
Zahtevajte cenik.

Škodljiva je samo namera, da bi se kajenje odvadil. Ta neizvedljiva sanja uničuje človeka, mu vsiljuje občutek manjvrednosti, mu zlomi samozavest, ga napravi zrelega za psihoanalitika in ga vodi do prečasnega poanjenja. Rajši naj zjutraj sklene: Danes bom mnogo, prav mnogo kadil — in videl bo, kako mu bo dobro delo! Kaditi bi bilo treba: po vsakem razburjenju, ker cigareta miri človeka; po vsaki utrujenosti, ker cigareta draži.

Da bi bilo kajenje pred zajtrkom, med obedom in med plavanjem škodljivo, to so zastarele modrosti. Vendar med spanjem ne bi smeli kaditi.

Posebno rad kadil kadilec v oddelku za nekadilce; to je nekakšen ventil za vse revolucionarno v človeku, ki bi sicer lahko kdaj prekipelo. Vendar drži cigareto pod klobukom, če bi se pojavil spretnik.

Vprašati kakšno damo, da-li jo moti, če kadilci, je toliko kolikor žaljivka drugostopnje. Nasprotno pa učinkuje zelo lepo in športno, če se obrne dama z istim vprašanjem do kakšnega gospoda.

Če vas dve dami prosita za ogenj, pomislite, za katero se potegujete, in potem postrežite najprvo to. Tudi najrazbornejše ženske se poslužujejo namreč

Nepoznana zemlja

Byrd, ki se je zdaj vrnil z Južnega tečaja, je prepotoval z letalom in v sanah razsežne dežele. A vendar je skrita pod večnim ledom planota, ki je poldrugokrat večja od Zedinjenih držav in čaka na bodoče raziskovalce. Isto velja za dežele ob Severnem tečaju: Grenlandije, otoke v Severnem ledenem oceanu in celo Severne Kanade. Nepoznane kraje imamo celo v severni Sibiriji. Pred letom dni so našli geografi leningrajske akademije znanosti severozapadno od polotoka Kamčatke ob reki Indigirki do sedaj nepopisano deželo, ki je približno tako velika kakor Nemčija. Na jugu naše zemlje ni prehodil še noben raziskovalec 2 in pol milijonov kvadratnih kilometrov razsežne pušave, ki tvori notranjost Zapadne in Osrednje Avstralije: bogve koliko skrivnosti bi tam srečal. Še bolj vabljiv je velikanski otok Nova Gvineja. Poraščen je s pragozdom. Vroče in vlažno podnebje, številna močvirja in bohotne ovjake zapirajo pot tudi najbolj vztrajnim znanstvenikom. Lani so potrebovali neki ameriški potniki tri tedne, da so prehodili pet kilometrov dolgo progro. Otok je obljuden, a nam ni nič znanega o domačinih. Sredi otoka se dvigajo z večnim snegom pokrite, do 5 in pol tisoč metrov visoke gore. Nihče ni bil v njihovem vznožju. A tudi v osredju najstarejšega azijskega kulturnega sveta, sredi Arabije, zavzema 1200 kvadratnih kilometrov pušava Ruba-El-Kali, t. j. »Dom praznince«. Samo njen rob je znan romarskim karavanam na poti v Mekko. Arabci pripovedujejo, da ležijo sredi pušave bogate oaze. Raziskovalci bodo našli tam nedvomno zanimive razvaline: pred tisoči let je bila to umetno namakana, cvetoča dežela. Najpodrobnejši zemljevid Severne in Južne Amerike, ki ga je lani nastislilo Ameriško geografsko društvo, kaže nebroj belih madežev. Pričenjajo se južno od Mehike. Brazilija je država, ki ne ve ničesar o lastni notranjosti. Vsa mesta ležijo ob morju ali ob rekah. Isto velja za Argentino. Južnoameriški pragozd je tako razsežen, da bi lahko potovali na razdalji kakor od Edinburga na Škotskem do Carigrada, pa ne bi prišli iz gozda. Tam bivajoči Indijanci nam niso znani. Ognjena dežela (Južno od Argentine) je prava uganka. Omeniti je še Afriko ob ravniki in visoko gorovje oziroma stepe v Mongoliji in na Himalaji. Človeštvo bo imelo skratka še dosti posla z zemeljsko površino, preden bo lahko posvetilo nedeljeno pažnjo uganki zemeljske notranjosti ali pa celo medplanetnemu prometu.

Zakaj so zamorci črni

Nedavno se je vrnila iz Afrike znanstvena odprava lipskega profesorja dr. Pavla Hermannja, ki je raziskoval neznana pogoja v severni Liberiji. Poleg obilo drugega materiala je prof. Hermann nabral tudi mnogo zamorskih legend in pripovedk. Med temi je zanimiva bajka o tem, kako si črnci razlagajo pojav, da so razna človeška plemena razne barve. Ko je Bog ustvaril ljudi, so bili spočetka vsi črni. Zato je ustvaril tudi vodo, ki se je v nji vsak lahko okopal in umil do popolne belote. Najprej so se skupali v čudodelni vodi bistroumni ljudje iz severnih pokrajin in postali čisto beli. Za njimi pa so prišli na vrsto Arabci in Mavri. Ali voda je bila že precej skaljena, tako da so se oprali samo na pol in postali rjavi. Ko so se hoteli okopati še črnci, pa je voda nenadoma začela ponikavati in črnci so je ujeli le še toliko, da so si lahko omotčili dlani in podplate. Zato imajo tam svetlo kožo, vse ostalo telo pa je črno, kakor ga je ustvaril Bog.

Zagonetni zakon

Iz Buenos-Airesa poročajo, da je tam umrl visok državni uradnik ministrstva zunanjih del La Fuente. Umrl je v bolnici, kjer bi se bil moral dati operirati, pa ga ni bilo moči pripraviti do tega. Po smrti se je izkazalo, da je bil pokojnik - ženska. Bil je tudi oženjen in ko so oblasti iskaile vdovo, da ji javijo žalostno vest o smrti njenega »moža«, je niso moge najti. Izginila je brez sledu. Oblasti si belijo glave s to zagonetko, ki jo je še bolj zamotal beg vdove.

takšnih malenkosti v nadomestek za marjetice.

Če vam prižigalnik, ki vam ga je podaril kakšen prijatelj za Božič, nikoli ne deluje, naj vas to ne spravi v nekoristno preklinjanje. Temveč čisto mirno in stvarno sklenite, da mu za Veliko noč podarite enak prižigalnik. Škatlica z žveplenkami postane blago brez gospodarja šele tedaj, ko leži na mizi. Ribariti jo iz tujih jezer, je tatvina. Končno bi bilo reči, da bi moral kadilec včasih pomisliti na to, da imajo nekateri drugi ljudje svoje preproge prav tako radi kakor on svoje (namreč kar se tiče pepela); in da bi kazalo cigareto, ki si jo odkadil, udušiti. Drugače ne diši nič prida.

Za nekadilce.

Nekadilci bi morali osnovati društvo, ki bi stremilo za ustanavljanjem majhnih, idilično ležečih in zaščitnih naravnih parkov s kanalizacijskimi napravami. Tja naj bi se potem podali. Tam bi si lahko neprisiljeno pripovedovali zgodbe o duhovih in ljudeh, ki so se kajenje odvadili (čeprav so prej pokadili po 40 do 60 cigaret na dan). Tam bi se lahko pomudili cel dan in več nad strašljivim primerom cvetočega mladega moža, ki ga je nikotin v kratkih tednih spravil v grob, ne da bi šli normalnim ljudem na živce. Tu pa tam bi se lahko izmenja-

Radio Therma

Laško

Vsem cenjenim obiskovalcem kopalnice sporočamo, da je kopalnica na novo preurejena in adaptirana. Vsa dela so dovršena in bo kopalnica v celotnem obsegu od 27. aprila dalje

zopet odprto.

UPRAVA KOPALIŠČA

SOKOL

Sokolska župa Ljubljana priredi v dneh 8. in 9. junija t. l. župni zlet in župne izbirne tekme v Ljubljani na letnem telovadščem Ljubljanskega Sokola. Kakor so na vsakem sokolskem zletu, tako bodo tudi na tem župnem, ki bo javna preizkušnja pred odhodom na vsesokolski zlet, proste vaje glavna točka in najznamenitejša manifestacija sokolske misli. V nekaterih društvih se najmarljiveje pripravljajo in dovršujejo. Zlasti so se krepko oprijeli dela tekmovalci in tekmovalke, ki bodo morali na župnih izbirnih tekmah doseči predpisano število točk, ker sicer ne morejo biti pripuščeni k savezni tekmi. V vzpodbudi in v poglabitvi so nekatera društva že priredila interne društvene pregledne tekme. Za znano v dneh velikega čina na vsesokolskem zletu, treba, da se ta kratek čas, kar ga je še do zleta, smoteno in najkrepkeje izkoristi. Med društvi naj bi se razvila vesela, krepka in plemenita tekma, katero društvo postavi na župnem in na vsesokolskem zletu največje število Sokolov. Sokolje, resnični telovadci in telovadke, ki bodo valeni najstrožje discipline in trdega dela. Župno načelnstvo in župna uprava sta že pričela s prvimi pripravami za župni zlet. Po svojih članih žup, tehničnega odbora je župno načelnstvo nudilo svojo pomoč na okolišnih delavah sestankih že skoro vsem društvom. Za čim naprejši uspeh župnega zleta treba sedaj, da vsak posameznik in vsaka posameznica prispeva z vsemi svojimi močmi in silami. Za to pa, še s krepkejšo voljo na krepkejšo delo!

Sokolska župa Celje. II. seja zbora društevnih načelnikov in načelnice se vrši v nedeljo, 4. maja ob 8. dopoldne v telovadnici celjskega Sokola (mesna osnovna šola). Spored: Poročilo načelnstva o programu in pripravah za župni zlet, župne tekme in vsesokolski zlet v Beogradu; poročila društvenih načelnikov itd. Po seji je pregled prostih vaj. Udeleženci naj zaradi tega vzamajo s seboj telovadno obleko.

Sokolska župa Novo mesto je imenovala sledečo upravo Sokolskega društva v Kostanjevici na Krki: Volebniki Uršič, starosta; Lavo Bučar, podstarosta; Lujo Burja, prosvetar; načelnik Milan Zagar; načelnica Rožica Jankovič; tajnica Jelica Lebanova; odborniki: Franjo Rabuse, Kobi Ercegov, dr. Ivo Ivanišević, Zora Glibova, Karel Turk; odbor. namestniki: Franjo Levak, Gruden Alojz, Zagorec Franjo, Malči Kobau; revizorji: Franjo Strašček, Gorjup Ivan, Zupančič Erna; reviz. namestniki: Jelica Gorjup, Gerlovič Ivan, Ema Schmidt.

Radio

IZVLEČEK PROGRAMOV

Sobota, 26. aprila

LIUBLJANA 12.30: Reproducirana glasba. — 13: Napoved časa, borza, reproducirana glasba. — 13.30: Poročila iz dnevnikov. — 17.30: radio-orkester. — 18.30: V dolini gradov, Viktor Pirnat. — 19: Nemščina. — 19.30: Delavska ura. — 20: Prenos iz Beograda. — 22: Napoved časa in poročila.

BEograd 10.30: Reproducirana glasba. — 12.40: Koncert radio-kvarteta. — 20: Prenos iz Novega Sada. — 22: Poročila. — 22.15: Koncert radio-kvarteta. — ZAGREB 12.30: Reproducirana glasba. — 17.30: Koncert radio-orkestra. — 20: Prenos iz Beograda. — 22.10: Godba za ples. — PRAGA 16.30: Popoldanski koncert. — 19.05: Zabaven program. — 20.05: Španske pesmi. — 20.30: Violinski koncert. — 21: Italijanski dnevi. — 21.30: Klavirski koncert. — Lahka godba. — BRNO 16.30: Popoldanski koncert. — 19.05: Prenos iz Prage. — 20.30: Godba za ples. — DUNAJ 11: Dopoldanski koncert. — 16: Koncert orkestra. — 18: Pomladni glasovi v Dunajskem lesu. — 19.20: Glasbena akademija. — 20.05: Komedia. — Lahka godba orkestra. — BERLIN 18.45: Zabaven program. — 20.30: Veseloliga. — Godba za ples. — FRANKFURT 19.30: Prenos vsega programa iz Stuttgarta. — LANGENBERG 17.30: Dunajska glasba. — 20: Zabaven večer. — STUTTGART 20.30: Mešan program. — 22.30: Godba za ples. — BUDIMPESTA 9.15: Dopoldanski koncert. — 18: Popoldanski koncert. — 20.45: Klavirski koncert. — Lahka godba.

vali prijateljske sestanke z antialkoholiki in člani društev za zaščito živali. Dotlej pa se ne bi smeli delati neprijateljene z opazkami, kakor: »Tu pa je hučičevo zakajenje!« ali »Ze spet cigareto, mladi mož?«

Tisti košček, ki jim manjka de normalnega človeka, bi morali marveč priznati kot nedostatek in bi se morali na pravi vredne svojih prijateljev s skromnim vedenjem in potrpežljivostjo. Potem jim ne bo noben pravičen človek štel v zlo, da ne kadijo.

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše

Emerson Hough:

MOŽJE

Roman

XXXVIII. POGLAVJE

»Mislim, da vem,« sem rekel počasi. »A recimo, če bi vaša sestra pojasnila svojim prijateljem, da ji zveza z mojo rodbino glede na izpremembo naših imovinskih razmer ni več zaželjena?«

»Ali to predlagate?«

»Ne, tega nisem storil.«

»Ali je morda sama sprožila to misel?«

»Govorila o tem nisva, a nemara bi bilo za vašo sestro težko, če bi morala prenašati tako nizko in negotovo usodo.«

»Mislim, da bo morala to samo odločiti,« je počasi odvrnil. »Priznam, da je to vobče težko vprašanje. Mislim pa, da je v takih zadevah na možu, da prenaša usodo, če je res težka. Če pade tako breme na vas, se gotovo ne boste pritoževali.«

»Nikakor ne, upam, da ne,« sem dejal.

Njegovo čelo je bilo še vedno nabrano v tiste značilne gube Sheratonovih ljudi. Zdelo se mi je, da je postal slabe volje. Naposled je izbruhnil in se ves rdeč v obraz obrnil k meni: »Tako mi Jupitra! Časih je tovarišu težko povedati, kar nam je na umu, mar ne? Jack, vi se gotovo spominjate Williamsove Jennie tam pod Catočinom?«

Prikimal sem in dejal: »Nekdaj sem mislil, da bosta vidva kedaj par.«

»Da, to je najlepše dekle v vsej dolini,« je pritrdil, »a njena rodbina ni ravno taka, da bi jo mogli prištevati med najboljše, razumete.« Pri teh besedah sem ga kaj trdo pogledal.

»Zakaj ste potem zadnje leto tako pogosto hodili tja?« sem ga vprašal. »Ali ni morda mislila —«

Še bolj je zardel in ustnice so se mu krčevito skrivile. »Jack, mi je rekel, »dajte, da vas vprašam: dolžan sem, da vzamem Jennie Williamsovo, ali —«

Tedaj sem mu strogo pogledal v oči in uganil. Morda je bil moj obraz zelo resen. Obšla me je želja, da bi zvedel, ali je na vsem svetu vobče še kaj čistega.

»O, poroči se lahko,« je nadaljeval Harry. »V tem pogledu ni ovire. Ima tudi drugega častilca, ki jo do blaznosti ljubi in nima niti najmanjšega suma — tak spodoben dečko je, veste, mlad farmar iz njenega lastnega družabnega sloja.«

»A vi mislite, da mora priti do te svatbe?«

V zadregi je skomignil z rameni.

»Kdaj pa mora biti poroka?« sem vprašal.

»O, seveda prej ko mogoče,« je odvrnil. »Storiti hočem zanj, kar je morem. Časih je zelo težko presoditi, kaj je v takem in takem položaju najboljši.«

»Da,« sem dejal. A kakšen sem bil sam, da bi ga bil mogel soditi?

»Če bi bili vi na mojem mestu,« me je počasi vprašal Harry Sheraton, »kaj bi napravili? Veste, rad bi storil to, kar je najbolj prav.«

»O ne, Harry, do tega vam ni,« sem izbruhnil. »Vi hočete storiti to, kar je najlažje. Če bi hoteli storiti tisto, kar je najbolj prav, ne bi vpraševali ne mene ne koga drugega za svet. Nikar me ne vprašujete, zakaj jaz tega ne vem. Predstavite si, da ste na mestu onega drugega mladeža moža, ki jo ima rad. Predstavite si, da ne ve o tem ničesar — ali si pa predstavite, da ve. Kaj bi moral prav za prav storiti?«

»To je zanj težka usoda,« je mrko priznal.

»Če kdo kakega dekleta nima rad in ne vidi nikake sreče v misli na to, da bo živel z njo vse življenje — kako se to ujema, Harry, kaj mislite?«

»Prav zaradi tega sem vas vprašal,« je odvrnil. »Zakaj vpra-

šujete vi mene? Sami pravite, da mora človek vedeti, kaj je v njegovem lastnem primeru prav, ne da bi koga vpraševal o tem, jaz pa trdim, da to ni zmerom res. O, vrag naj vzame vse to! Zakaj smo takšni, kakršni smo?«

XXXIX. POGLAVJE

Kako sem razkrinkal Gordona Ormea

Ni mi treba povedati, da večerja v obednici Sheratonovih z njeim mirnim, mahagonastim pohištvo, ki se je lesketalo od stekla in srebra, zame ni bila dosti prijetnejša od nočne more, čeprav bi se bil moral šteti zelo srečnega. Vesel sem bil, da se je pogovor vrtil okoli politike in vojne; nikoli mi ni bil ta predmet tako dobro došel kakor tisti večer. Čas večerje je končno nekako minil. Gospodična Grace se je izgovorila, da jo glava boli, in nas je zapustila; mati se je opravičila, da bi šla rada lež; čez nekaj časa sta odšla tudi naša domačina in njegova žena. Tako sva ostala samo Harry in jaz, ki sva še nekaj časa mrko gledala drug na drugega. Ves srečen sem bil, ko je naposled rekel, da pojde spat.

Sluga mi je pokazal mojo sobo; stopil sem vanjo nekaj pred polnočjo, nadejaje se, da bom zaspal. Ker sem bil živel toliko časa v divji prirodi, so me sobe in stropi tesnili in moj spanec je bil tudi v najboljši postelji slab. Nemir je nocoj tako narasel v meni, da sem kmalu po polnoči vstal; tiho sem krenil po stopnicah nizdol in zapustil hišo skozi glavna vrata, da bi poizkusil najti pod milim nebom več miru. Sedel sem v travo, se oprl s hrptom ob velik hrast in nadaljeval mračno premišljevanje o svojih razmerah, ki so bile zdaj tako zamotane.

Vsi domači so bili med tem že legli spat. Zato me je iznenadilo, ko sem videl, da sega preko travnika blede proga svetlobe, ki je prihajala iz nekega okna. Oprezno sem vstal in se presedel tako, da sem gledal proti hiši. V naslednjem trenutku sem opazil moško postavo, ki se je prikazala iz grmovja in krenila naravnost proti hiši, v smeri razsvetljenega okna.

Objava

Upravni odbor samostalne monopolne uprave donosi na svoji 63. seansi 4. avgusta, a na osnovi čl. 6. Uredbe o samostalni monopolni upravi odluka M. Br. 7383, koju je odobril i gospodin Ministar finansija pod Br. 101 od 9. IV. t. g. koja glasi:

»Da se čl. 1. Pravilnika za denaturisanje i prodaju denaturisanog petroleuma doda još »krunača i sečka za seckanje hrane za stoku«, te da isti glasi:

U cilju pomaganja domaće poljoprivrede, odobrava se domaćim rafinerijama denaturisanje i prodaja denaturisanog petroleuma namenjenog za pogon traktora poljoprivrednih mašina, i to samo za plug, drljaču, sečalicu, žetelicu, vršalicu, selektor, trijer, krunaču, krunaču i sečku za seckanje stočne hrane, crpku za navodnjavanje i isušivanje, inkubatore za leženje pilića, veštačke kvočke, motorne prskalice za voćnjake i vinograde, motorne filter-aparate za vino za zadržanje podruma, presa za grožđe i muljače za ceđenje voća i povrća za vinogradarske i voćarske zadruge uz naplatu minimalne monopolne takse od 0.10 Din po kilogramu denaturisanog petroleuma.«

Iz kancelarije Uprave državnih monopola u Beogradu, M.Br. 14258 od 15. IV. 1930. g. (A. A.) 6166

Pojasnujućo brošuro

o protinu, ishijasu, revmi, želodčnih bolečinah, žolčnih kamenih in živčnih boleznih proti plačilu poštine 10 Din pošlje vsakemu trpečemu vodstvo F. Toplak, Ljubljana, Gerbičeva 19 pod »Radumshema«. 108

Obiščite!

VIII. Osiješki velesejem in gospodarsko razstavo

od 3. - 12. maja 1930

Potovanje po železnici ali parobrodih za polovično ceno. Legitimacije se dobe v vseh mestih ali neposredno pri upravi velesejma v Osijeku

V najgloblji žalosti naznanjamo vsem prijateljem in znancem, kakor tudi v imenu vseh ostalih sorodnikov prežalostno vest, da nam je nad vse ljubljani soproga, predobri oče, sin, svak, stric, nečak, gospod

Franc Wolhar

uradnik državne železnice

danes dne 25. t. m. ob 9.20 uri po dolgi, mukopolni bolezni, previden s tolažili sv. vere, v 39. letu starosti, za večno dokončal svoje trudapolno življenje.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v nedeljo, dne 27. aprila ob 15.30 iz mrtvašnice splošne bolnice k sv. Križu.

V Ljubljani, 25. aprila, 1930.

Globoko žalujoči

MARIJA WOLHAR, soproga, MIRA, DANČI, FRANCI, otroci, ANA WOLHAR, mati in vsi ostali sorodniki.

Oglasi v „JUTRU“ imajo siguren uspeh!

V neizmerni tugi naznanjamo, da je Božja roka poklicala k sebi nad vse ljubljene soproga in očeta, gospoda 6169

Ivana Čimžarja

posestnika in lastnika elektrarne

danes, 25. t. m., po dolgi in mučni bolezni v 50. letu starosti, previdenega s tolažili sv. vere.

Pogreb se bo vršil v nedeljo, 27. t. m., izpred hiše žalosti na farno pokopališče.

Cerkle pri Kranju, 25. aprila 1930.

MARIJA, soproga. FERDINAND, sin.

Vsem sorodnikom in znancem javljamo, da je umrla danes ob 1. uri zjutraj naša ljubljena mati, oz. stara mati, sestra in teta, gospa

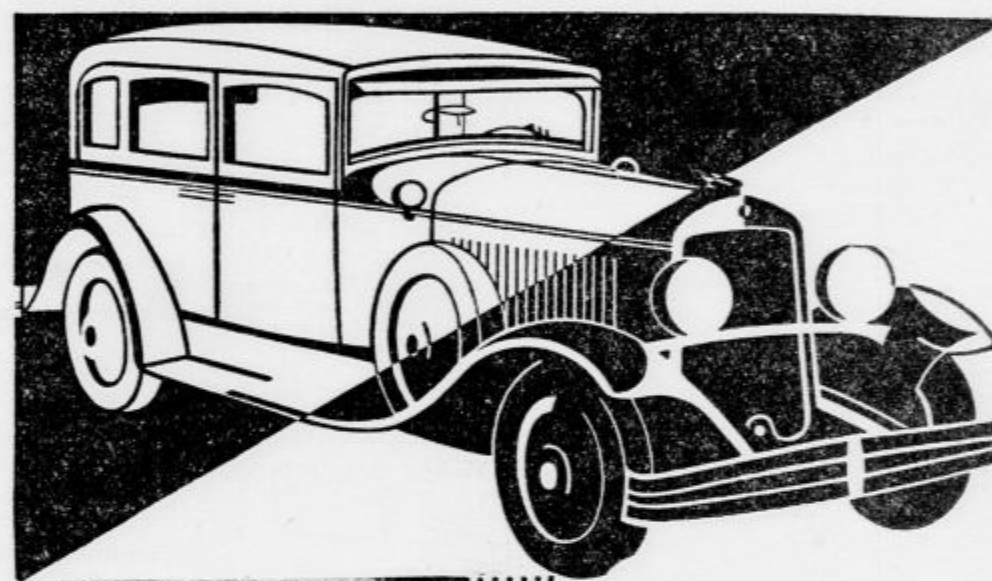
Marija Škoflanc roj. Dušak

Pogreb nepozabne pokojnice bo v soboto dne 27. aprila ob 17. uri iz mrtvaške veže na Mirogoj.

Zagreb - Kamnik, dne 25. aprila 1930.

Žalujoči rodbini: Škoflanc, Vodč. 6170

CHRYSLER PRAVI

AVTOMOBILISTI

lahko še več zahtevajo za svoj denar

Večji tempo in živahniji moment polazka pri diranju po najprometnejših ulicah vsemesta. Motor z vrtinčastim tokom, ki preide iz navadnega tempa v 100 km. tempo v direktnem teku.

Ugodnejša vožnja, večja moč in vztrajnost-hitrejša vožnja po slabih in strmih cestah.

Večje sposobnosti pri pasiranju ovinkov v hitrem tempu. Paralelne vzmeti so nameščene v posebnih gumijastih ležiščih, ki so pritrjena na kolesa in katera ni treba stalno mazati.

Še lažji za vožnjo. Pogonska kolesa z redkimi zobci se upravljajo nenavadno lahko in preprosto. Večji komfort. Široka prostorna karoserija. Večja varnost. Hidravlične notranje čeljustne zavore, ki delujejo absolutno sigurno pri vsakem vremenu.

Chrysler pravi: Avtomobilisti imajo lahko avto z vsemi temi lastnostmi po zelo nizki ceni.

Chrysler je napravil tak avto. Chrysler 66. Njegove sposobnosti presencijo vse one, ki že vedo kaj lahko Chrysler producira. Oglejte si ga in ga preizkusite.

Oglejte si takoj Chryslerja 66 pri najbližjem zastopniku

GENERALNO ZASTOPSTVO ZA KRALJEVINO JUGOSLAVIJO W.H. SMYTH-CENTRALA BEOGRAD, MILOŠA VELIKOG 23

PODRUŽNICA ZAGREB, AMRUŠEVA 4 ZASTOPSTVA: American Motors Ltd., Dunajska c. 9, Ljubljana; American Import Co., Aleksandrova c. 6, Maribor; Anton Bremec, Celje.

Chrysler 66. Štiricilindrski "Plymouth" Dobite lahko avtomobil vsake vrste proti odplačevanju na obroke.

Sporočamo prijateljem in znancem, da je naš dolgoletni odbornik, gospod

Fran Lavtižar

šolski nadzornik in tajnik ministrstva v pok.

včeraj 25. aprila 1930 ob 6. zjutraj svojemu Stvarniku vrni. svojo plemenito dušo.

Pogreb bo v nedeljo 27. aprila 1930 ob 16. izpred hiše na Jegličevi (Ahaclevi) cesti št. 9.

Blagemu sotrudniku ohranimo zvest spomin, vse njegovo delo pa naj mu obilo poplača Bog.

Ljubljana, dne 25. aprila 1930.

Ljudska posojilnica v Ljubljani.

Upravni svet Prometne banke d. d. v Ljubljani sporoča, da je umrl danes po hudem trpljenju njegov član, gospod

Fran Lavtižar

šolski nadzornik in tajnik ministrstva v pok.

Pogreb bo v nedeljo 27. aprila 1930 ob 16. izpred hiše na Jegličevi (Ahaclevi) cesti št. 9.

Neumorni delavec prejmi za svoj trud in svojo požrtvovalnost božje plačilo.

Ljubljana, dne 25. aprila 1930.

Upravni svet Prometne banke d. d.